

LAVANGEN (LAUVANG'R) SANGEN

(Tekst: Ann-Heleen Hofstøy Waarum. Mel.: Det ligger et land mot den evige sne)

**Det ligger en fjord her oppe i nord,
så vakker og stille mellom fjella seg snor.
Her slo våre forfedre en gang seg ned,
ja, her fant de nok til å berge seg med.**

**På hav og land, i skog og i fjell,
de jobba og sleit til den seine kveld.
Vinter'n her oppe er ofte kald og lang,
og solen den har gjemt seg bak høye fjell og vang.**

**Dagslyset er borte, mørketi'a den er hård,
men uti februar det mot lyse tider går.
Dagan de blir lengre og solen titter frem,
Den skinner gjennom rutene i alle våre hjem.**

**Uti april og mai er våren her på ny,
og snøen og kulden må for solvarmen fly.
Trekfuglan er tilbake og gleder oss med sang,
starten på våronna er nå snart i gang.**

**No e' dagan og kveldan blitt så lys og så mild,
og Lavangen ligg der så speilblank og still,
Så endelig en dag så er sommeren her,
med lyse varme daga og lette sommerklær.**

**Nettene er opplyst av ei flott midnattssol,
den skinner og den gleder oss som bor her i nord.
Den gir vekst og liv til alt som lever og som gror,
og snart skal vi høste inn fra hav og skog og jord.**

**Ja, kjære gamle Lavangen du i vårt hjerte bor,
Vår stille vakre fjord som mellom fjella seg snor.
På begge sider av vår fjord har folk slått seg ned,
Her lever vi og bor sammen i en stille fred.**

**Fjellan rundt det er som et vern om vår fjord,
Det føles trygt og godt for oss som her i bygda bor.
Kommunesenteret her i bygda er på Tennevoll,
her sitter de som styrer og tror de har kontroll.**

**På Soløy ligger kirken vår som alle har så kjær,
den kneiser flott på høyden, står trygt i vind og vær.
Takk Gud for at Du har stått med i både krig og fred.
I ydmykhet vi bøyer oss i dyp takknemlighet.**